

да ѝ надари съ прѣмъдрость и любовь. Това е първото, що можемъ да желаемъ на нашата сестрица. А за да ѝ е добръ, трѣбва и ний да се грижимъ за неѝ: да помагаме на мама. Трѣбва да ѝ държимъ, да ѝ разхождаме, да ѝ забавляваме, приспиваме и отъ всичко да ѝ чуваме. Съ Божията благословия, продължаваше Цана, — съ грижитѣ на нашитѣ добри родители, па и съ нашата помощъ, Златка ще расте, успѣва и напръдва.

Тѣзи мъдри Цанини думи слушахъ дѣцата съ най-голѣмо внимание, безъ да шавнатъ. Шарко сѣщо не мръднѣ до катъ не свърши говора си Цана. А щъркела, който стоеше не далече отъ тази малка дружина, наведе дългия си клонъ къмъ земята, като че и той удобряваше думитѣ на Цана.

Да, драги дѣца, твърдѣ добръ и право говорѣше тя: Безъ Божията милость, безъ грижитѣ на нашитѣ добри родители, не би били ний тѣзи, които сме сега. Затова трѣбва да гледаме да заслужимъ любовта Божия, любовта на родителитѣ си и любовта на нашитѣ братия и сестри.

А ти, мила новородена, драга Златке, живѣй въ всичко добро! Да те благослови Богъ — да бѣдешъ утѣха на добритѣ си родители, братя и сестри, и всѣки, който те види, да те обича и милва. Пъкъ ако и да не станешъ учителка, бѣди врѣдна, трудолюбива и родолюбива българка, добра и грижлива кѣщовница.
